

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 816/2024
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ристевски, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак „ТЕНТ“ Београд – Обреновац, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4872/23 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4872/23 од 08.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4872/23 од 08.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4872/23 од 08.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу П1 13/19 од 12.10.2022. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због ускраћивања права на одмор у току дневног рада за период од септембра 2016. до марта 2017. године, исплати 95.795,31 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене износе од доспелости до исплате, као и да му надокнади парничне трошкове од 173.232,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП због потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу надокнади штету због ускраћеног права на одмор у току рада, који је обављао у распореду сменског рада. Код утврђења да је посао радног места тужиоца везан за непрекинути процес производње и онемогућује одређивање паузе у току дневног рада, о праву тужиоца одлучено је на основу одредби члана 64. Закона о раду („Службеног гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14), члана 13. став 2. Посебног колективног уговора за Електропривреду Србије, те чланова 154. и 172. Закона о облигационим односима. Имајући у виду природу делатности тужене и да послови радног места тужиоца захтевају рад без паузе, пресуда Врховног касационог суда Рев2 3899/2019 од 19.02.2020. године донета у односу на другог послодавца и заснована на другачијим чињеницама не упућује на неуједначено поступање код битно истоврсних чињеница, па како не постоје ни друга правна питања која би налагала потребу одлучивања у интересу равноправности грађана, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску поротиввредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је је поднета 31.01.2019. године, а вредност предмета спора у смислу одредби члана 28 ЗПП је 95.795,31 динара.

Пошто вредност предмета спора не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу члана 413. ЗПП одлучено је у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за одлуку овог суда, па је на основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП одлучено у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић